अथवा स्वामिन् किं तेनाभिहितेन यदनन्तरकाले क्रियारहितमसुखसाध्यं वा भवति। साधु चेदमुच्यते।

अनिश्चितैरध्यवसायभीरुभिः पदे पदे दोषशतानुदर्शिभिः।
फलैर्विसंवादमुपागता गिरः प्रयान्ति लोके परिहासवस्तुतां॥२६१॥

५ न च लघुष्वपि कर्तव्येषु धीमद्भिरनादरः कार्यः। यतः

शक्यामि कर्तुमिदमल्पमयत्नसाध्यं।
अत्रादरः क इति कृत्यमुपेक्ष्यमाणाः।
केचित् प्रमत्तमनसः परितापदुःखं।
आपत्प्रसङ्गसुलभं पुरुषाः प्रयान्ति॥२६२॥

१० तदद्य जितारेर्मद्विभोर्यथापूर्वं निद्रालाभो भविष्यति। उच्यते चैतत्।

निःसर्पे बद्धसर्पे वा भवने सुप्यते सुखं।
सदा दृष्टभुजङ्गे तु निद्रा दुःखेन लभ्यते॥२६३॥

तथा च।

विस्तीर्णव्यवसायसाध्यमहतां स्निग्धोपभुक्ताशिषां।
१५ कार्याणां नयसाहसोन्नतिमतामिच्छापदारोहिणां।
मानोत्सेकपराक्रमव्यसनिनः पारं न यावद्गता।
सामर्षे हृदये ऽवकाशविषया तावत् कथं निर्वृतिः॥२६४॥

तदवसितकार्यारम्भस्य विश्राम्यतीव मे हृदयं। तदिदमधुना निहतकण्टकं राज्यं प्रजापालनतत्परो भूत्वा पुत्रपौत्रादिक्रमेणाचलहत्रासन
२० श्रीश्चिरं भुंक्ष्व। अपि च।

प्रजा न रञ्जयेद्यस्तु राजा रत्नादिभिर्गुणैः।
अजागलस्तनस्येव तस्य राज्यं निरर्थकं॥२६५॥

गुणेषु रागो व्यसनेष्वनादरो रतिः सुभृत्येषु च यस्य भूपतेः।
चिरं स भुङ्क्ते चलचामरांशुकां सितातपत्राभरणां नृपश्रियं॥२६६॥

२५ न च त्वया प्राप्तराज्यो ऽहमिति मत्वा श्रीमदेनात्मा व्यंसयितव्यः।